

ledning i saa Henseende; thi venter man en Besparelse for Statskassen ud af dette Forslag, vil man kunne sige sig selv, at saa maa den Tante, man har med den fremtidige Anvendelse af Forslaget, ikke være af den Betskaffenhed, at det paa nogen Maade skal kunne egne sig til at hjælpe paa Avancementsforholdene i Hæren. Det er en indlysende Sag, at medførte dette Forslag færre Pensioner end ellers, kan det kun være en Følge af, at flere blive staaende i Tjenesten, som bebyrde Avancementet hele Hæren igjennem. Derfor tror jeg ikke, at den ærede Minister vil kunne fastholde den Mening, at det er Regeringens Opfattelse af Lovforslaget, at det skulde kunne medføre en Besparelse. Jeg tror, og den ærede Minister vil vist være af den Anskuelse, at dersom han fik den Bemyndigelse, som Slutningen af Lovforslaget tilsigter, vil han anvende denne Bemyndigelse i et saadant Omfang, at det i det Mindste ikke vil føre til færre Pensioner, men, som jeg antager, til flere. Jeg har for øvrigt slet ikke bebrejdet den ærede Minister, at han er kommet ind paa denne mere almindelige militære Betragtning. Tværtimod, jeg begyndte just i Dag med at sige, at jeg fandt det fuldstændig paa sin Plads, naar man ikke kunde vente den store Hærsrevisionslov, at man da kom til at kjende hinandens Standpunkt nærmere, og der har nu været givet den ærede Minister Anledning til at komme noget nærmere ind derpaa, og de Dplysninger, den ærede Minister har givet om sine Hensigter om Hærens Fremlæggelse i Forbindelse med en samlet Forsvarsplan, har det vist været i høj Grad af Interesse for Thinget at modtage. — Jeg skal ikke komme videre ind paa den foreliggende Sag; men det forekommer mig, at den ærede Minister selv stærkt og med Rette gjorde opmærksomhed paa de Ulemper, der altid ere forbundne med Affskedigelser, som ikke begrundes i en fast Lovbestemmelse. At disse Ulemper ville være til Stede og ogsaa knytte sig til dette Lovforslag, derom nævner jeg ingen Ord, og jeg har derfor heller ikke set paa Lovforslaget som Andet end som et Nødsmiddel, som man i en snever Vending har troet at kunne benytte og hjælpe sig igjennem med; men jeg tror, som sagt, at man ved et saadant Lovforslag kun vil hjælpe sig fra Dynerne i Salmen.

Krigsministeren (Kauffmann): Det ærede Medlem, der talte sidst, har gjentagne Gange yttret, at man tidligere havde negtet Krigsministeren en lignende Bemyndigelse som den nu forlangte. Jeg har ikke kunnet forefinde Noget derom. Saafremt det ærede Medlem skulde have hentydet til Forhandlingerne i 1872—73 angaaende Aldersgrænserne, er der mig ikke Andet bekendt, end at i den Anledning tog nogle af de daværende militære Medlemmer her i Salen Ordet; men Ingen af dem har fremsat Noget

somhelst, der berettigede til at antage, at en lignende Bemyndigelse ikke burde tilstedes, og andre have ikke udtalt sig om Aldersgrænserne. Det er muligt, at der har været Forhandlinger derom i et Udvalg — det skal jeg ikke kunne sige — men har det været Tilfældet, kan man heller ikke her fremdrage, at en saadan Bemyndigelse allerede tidligere er bleven afvist af Thinget.

Bojsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Rabbe): Ja, med Thingets Samtykke skal jeg give det ærede Medlem Ordet. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Bojsen: I Forbindelse med, hvad den ærede Minister nu fremsatte, vil jeg blot sige, at fra Samlingen fra 1872—73 foreligger der fra det da nedsatte Udvalg en foreløbig Betænkning, som er Thinget bekendt —, og tager jeg ikke meget fejl, var Udvalget vistnok i Betænkningen enig i ikke at indpømme den administrative Bemyndigelse til Affskedigelser, som det da foreliggende Lovforslag indeholdt.

Krigsministeren (Kauffmann): Men det var vistnok under Forudsætning af aarlige Reduktioner, en Sag, der er en ganske anden end den nu foreliggende.

Berg: Jeg vilde blot benytte Leiligheden til at rette en Misforstaaelse fra den ærede Krigsministers Side af mine Udtalelser igaar. Den ærede Minister mente, at jeg i disse havde tillagt ham en Hensigt, som han har været sig imod. For saa vidt dette er den ærede Ministers Opfattelse, maa jeg sige, at det naturligvis er en Misforstaaelse af, hvad jeg har udtalt. Jeg fremhævede i mit Foredrag, at den ærede Minister selv har pointeret, at det bliver kun ganske enkelte af de ældre Officerer, der ere komne ud over den paa-gjældende Alder, som endnu bevare den Legems-kraft, Bevægelighed og store Dygtighed, som egentlig betinger Forsremmelsen, og deraf tog jeg Anledning til at sige, at det blev altsaa den Hensigt at faae disse videre frem, som laa til Grund for Lovforslaget, og at det forekom mig ikke at være et tilstrækkeligt Motiv til nu, under Forhold, da vi staa overfor en almindelig Overveielse, at gjøre denne Forandring. Det var min Mening, og jeg tror at have opfattet den ærede Minister rigtigt. — Jeg er enig med det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Bojsen) i at anerkjende, at den ærede Minister har grebet Leiligheden til at give os et lille Snøblik i hans Betragtninger over vort Forsvarsvæsen. Jeg skal selvfølgelig ikke komme nærmere ind derpaa, men kun sige, at det glædede mig at høre, at den ærede Minister ikke gaar til sit Arbejde med nogen Mistillid til nogen